

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu - sudcov JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci **žalobcu – Intrum Slovakia s.r.o.**, IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, proti **žalovanej –** nar. , trvale bytom v zastúpení – Združenie na ochranu práv občana - AVES, IČO: 50 252 151, so sídlom Jána Poničana 9, Bratislava, **o zaplatenie 2.878,31 eur s príslušenstvom**, na základe odvolania žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 46Csp/11/2022-74 zo dňa 1.6.2022 takto

r o z h o d o l :

N e d o t k n u t ý m z o s t á v a rozsudok:

- o zastavení konania v časti o zaplatenie 150 eur s príslušenstvom (výrok I.),
- o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti (výrok III.).

M e n í rozsudok vo výroku II. tak, že v tejto časti žalobu **z a m i e t a .**

Žalovanej **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 89,58 %.

O d ô v o d n e n i e

1. Okresný súd Žilina, ako **súd prvej inštancie** (ďalej aj ako „okresný súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom – v jeho výroku II. **uložil povinnosť žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 2.655,34 eur** s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z presne vyšpecifikovaných dielčích súm za presne určené obdobie, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo výroku III. zamietol vo zvyšnej časti žalobu. Vo výroku I. zastavil konanie v časti o zaplataenie 150 eur s príslušenstvom. Vo výroku IV. priznal žalobcovi proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 94,66%.

2. Predmetom meritórneho rozhodovania okresného súdu (po zastavení konania v časti o zaplataenie sumy 150 eur s príslušenstvom v dôsledku dispozitívneho úkonu žalobcu) sa stal zvyšný nárok žalobcom vyvoedený zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere „AHOJ nové lepšie splátky“ zo dňa 17.6.2019 uzatvorenej medzi pôvodným veriteľom (Amico Finance, a.s. so sídlom Dvořákovo námestie 12, 811 02 Bratislava, IČO: 48 113 671 – zároveň právny predchodca aktuálneho žalobcu) a žalovanou. Z obsahu uvedenej zmluvy vyplynulo zistenie, že pôvodný veriteľ poskytol žalovanej spotrebiteľský úver v celkovej sume 3.000 eur, ktorý mala žalovaná splácať v 96 mesačných splátkach po 54,66 eur. V zmluve bola určená RPMN na 16,78%, ročná úroková sadzba činila 16,78%, termín konečnej splatnosti bol stanovený na 20.6.2027, splatnosť splátok 20. deň v mesiaci. Celkové náklady spotrebiteľa boli vo výške 2.247,36 eur a celková čiastka, ktorú podľa zmluvného dojednania mala žalovaná veriteľovi vrátiť bola vo výške 5.247,36 eur. Pôvodný veriteľ žalovanú vyzval treťou upomienkou zo dňa 27.12.2019 na úhradu dlžných splátok v sume 163,30 eur i s upozornením, že ak dlh neuhradí do 25.1.2020, pristúpi k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru. Listom zo dňa 27.1.2020 pôvodný veriteľ napokon vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a opätovne vyzval žalovanú na úhradu celého dlhu, doručenie listu žalobca nepreukázal. Pôvodný veriteľ pohľadávku voči žalovanej postúpil zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.11.2020 na žalobcu, predmetom postúpenia bola istina vo výške 2.908,31 eur a zmluvný úrok 570,63 eur a postúpenie uvedenej pohľadávky pôvodný veriteľ oznámil žalovanej listom zo dňa 4.12.2020 – doručenie oznámenia nepreukázal.

3. Žalovanú na úhradu dlhu v celkovej sume 3.896,57 eur vyzval už aktuálny žalobca listom zo dňa 25.8.2021 a doručenie uvedenej výzvy preukázal podacím hárkom. Podľa informácie o splácaní úveru žalovaná uhradila do zosplatenia úveru tri platby v celkovej sume 164,66 eur, do podania žaloby uhradila dňa 16.4.2021 - 30 eur, následne vykonala dve platby po 60 eur dňa 14.1.2022 a 16.2.2022 a ďalšie úhrady 16.3.2022, 13.4.2022, 16.5.2022, všetky vo výške 30 eur, teda spolu uhradila po podaní žaloby sumu 150 eur a celkovo 344,66 eur.

4. V rovine právnej okresný súd postupujúci podľa § 52 ods. 1 OZ v spojení s § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, b/, § 7 ods. 1, 2, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1, písm. b/, § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., aj ustanovení § 53 ods. 6, 9, § 54a, § 563, § 565 Občianskeho zákonníka (ďalej aj ako „OZ“) konštatoval čiastočnú opodstatnenosť žaloby, konkrétne čo do istiny 2.655,34 eur i s uplatneným úrokom z omeškania. Primárne zdôraznil spotrebiteľskú povahu právneho vzťahu založeného pôvodným veriteľom a žalovanou uzatvorením zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 17.6.2019 na ktorú sa vzťahuje právny režim zák. č. 129/2010 Z.z., účinný ku dňu jej uzatvorenia. Vykonaným ex offo prieskumom dospel k názoru, že spotrebiteľská zmluva po obsahovej stránke spĺňa zákonné náležitosti

vyžadované v § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu jej uzatvorenia, teda, bola uzatvorená v predpísanej forme, obsahuje všetky náležitosti tak ako to vyžaduje zákon.

5. Za dôvodnú vyhodnotil námietku žalovanej vznesenú v obrane o neplatnosti dojednania o výške odplaty, z verejne dostupného registra Národnej banky Slovenska totiž zistil, že v 6. mesiaci roku 2019 bola výška úrokovej sadzby pre spotrebiteľské úvery nad 5 rokov 6,70%, jej dvojnásobok zodpovedá 13,58%, v zmluve ale ročná úroková sadzba bola určená nad v zákonom prípustnej výške a to vo výške 16,78%, teda v rozpore s ustanovením § 53 ods. 6 OZ, keďže prekračuje dvojnásobok prípustnej úrokovej sadzby, čo znamená absenciu náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyžadovanej podľa § 9 ods. 2 písm. o/ zák. 129/2010 Z.z. s následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

6. Okresný súd konštatoval, že veriteľ splnil svoju povinnosť skúmať schopnosť žalovanej dlh splácať (§ 7 zák. č. 129/2010 Z.z.), preskúmanie majetkových pomerov/bonity žalovanej pôvodným veriteľom považoval za primerané poskytnutému úveru, z uvedeného dôvodu neuznal argumentáciu žalovanej, že pre naplnenie dôvodu podľa ust. § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. veriteľ nemal právo úver zosplatiť. Žalovaná potvrdila, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru jej bolo doručené dňa 6.2.2020, pôvodný veriteľ až následne, zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 27.11.2020 postúpil pohľadávku na žalobcu, podmienky postúpenia pohľadávky boli v zmysle § 524 až 526 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ podľa názoru okresného súdu splnené a žalobca je aktívne legitimovaným subjektom na podanie žaloby.

7. Vychádzajúc súd prvej inštancie z prijatého záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru pre nedostatok náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. o/ zák. č. 129/2010 Z.z. napokon uzavrel, že žalobca má nárok iba na rozdiel medzi poskytnutou sumou úveru 3.000 eur a vykonanými úhradami v celkovej sume 344,66 eur, teda žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 2.655,34 eur.

8. Popri uvádzanej istine žalobcovi súd priznal počnúc od 14.6.2020 aj úroky z omeškania (z konkrétne vyšpecifikovaných dielčích istín a za konkrétne časové obdobie – vid' aj odôvodnenie rozsudku v bode 44) riadiac sa podľa § 517 OZ v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. V súvislosti s priznaním predmetného nároku žalobcovi súd uviedol, že žalovaná bola vyzvaná listom žalobcu zo dňa 27. 1. 2020 k úhrade dlžných splátok v lehote 7 dní od doručenia výzvy, listina – zosplatenie úveru jej bola doručená 6.2.2020, ktorú skutočnosť potvrdila vo svojom vyjadrení, lehota 7 dní od doručenia výzvy uplynula dňa 13.2.2020, tak sa dostala do omeškania s plnením dlhu dňom 14.2.2020.

9. Náhradu trov konania okresný súd posudzoval podľa kritérií ust. § 255 ods. 1, 2 CSP v aplikácii s ust. § 256 ods. 1 CSP a priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov v pomere ustáleného čistého úspechu v rozsahu 94,66%.

10. Voči rozsudku, čo do jeho výroku II. a bezprostredne súvisiaceho výroku IV. sa odvolala v zákonnej lehote žalovaná. Primárne zdôraznila, že je povinnosťou súdu zaoberať sa s otázkou aktívnej vecnej legitimácie žalobcu v konaní, ním sa rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, podľa ktorého účastník je subjektom práv /povinností tvoriacich predmet konania. Dodáva, že podľa ust. § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom. Zároveň podľa § 17 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí,

ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a/, na banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky a prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

11. Odvolateľka výrazne upriamila pozornosť na to, že z „Dotazníka o klientovi“, spolu so žalobou jej doručeného nevyplývajú žiadne bežné výdavky domácnosti. Súd prvej inštancie za dostatočný dôkaz skúmania jej bonity považoval žalobcom predložený akýsi dokument „Dáta dopytu“, z ktorého absolútne nie je zrejmé, kto vôbec odpovedal na dopytované otázky, je preto názoru, že ide o nedôveryhodný dokument, resp. nie je preukázané, že na otázky odpovedala Sociálna poisťovňa a akým spôsobom. Súdom zistené skutočnosti vyvedené z listiny „Dáta dopytu“, že vymeriavací základ za posledné tri mesiace bol vyšší ako 787,00 eur a podľa výpisu z úverového registra ona/ žalovaná mala v danom čase ďalšie dva splátkové úvery, pričom súhrnná výška splátok bola 150 eur (116 + 34), označuje odvolateľka za nedostatočné a nesprávne. Dodáva, že mala čistý priemerný mesačný príjem cca 600 eur, príjem dokladovala finančnému agentovi, ktorému predložila i tri posledné výplatné pásky. Finančného agenta ale zaujímal výlučne len príjem a či spláca prvú pôžičku, ktorú jej predchodca žalobcu už poskytol skôr, neexistuje žiaden záznam o tom, že by finančný agent od nej požadoval/ zisťoval akékoľvek výdaje. .

12. V ďalšej časti odvolania žalovaná bližšie ozrejmuje, že predchodca žalobcu jej poskytol prvý úver dňa 7.1.2019 vo výške 900,00 eur s mesačnou splátkou 45,23 eur, dňa 11.2.2019 poskytla jej OTP banka úver vo výške 5.800 eur s mesačnou splátkou 121,24 eur aj s mesačným poistením, dňa 16.4.2019 poskytla jej OTP banka ďalší úver vo výške 1.600 eur s mesačnou splátkou 35,38 eur aj s mesačným poistením. Pred poskytnutím úveru tvoriaceho predmet sporu, už mala načerpané úvery spolu v sume 8.300 eur, ktoré splácala mesačne v celkovej sume 201,85 eur. V jej osobe sa jednalo o mladú 23 ročnú ženu, u ktorej bolo so 100% istotou možné očakávať, že sa stane matkou, ktorá už ale nebude mať príjem na splácanie úverov, pretože bude poberať materský príspevok, ktorý nepokrýva ani len životné náklady. Od septembra 2020 je na materskej dovolenke a poberá rodičovský príspevok vo výške 378,00 eur. Tvrdí, že nezodpovedný bol jednak veriteľ, keď jej poskytol ďalší, v poradí štvrtý úver, a nezodpovedná bola aj ona, keď pri čerpaní už štvrtého úveru nemyslela do budúcnosti. Jej mesačné výdavky predstavovali sumu 677,83 eur, prevyšovali jej príjem (priemernú čistú mzdu 600 eur) o 77,83 eur. Veriteľ v zmysle ustanovení § 7 a § 11 ZoSÚ pri posúdení úverovej schopnosti klienta je povinný brať na zreteľ jeho existujúcu situáciu, najmä jeho príjmy a výdavky, aj skutočnosti, ktoré možno na základe dostupných informácií pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať (napr. PN, materská, invalidita). Pri overovaní jej bonity nemal právny predchodca žalobcu k dispozícii dostatočné údaje o jej príjmoch a výdajoch, čo vedie k záveru, že pri posudzovaní jej žiadosti o úver nemal k dispozícii všetky relevantné údaje. Zotrváva na tom, že žalobca nepreukázal splnenie povinností veriteľom uloženej mu podľa ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ. Pre účely posúdenia splnenia povinností uloženej dodávateľovi/ veriteľovi v ust. 7 ods. 1 ZoSÚ nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ/veriteľ pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta – jej/žalovanej. Dôsledkom podcenenia bonity je neposkytnutie ochrany veriteľovi, ktorý s hrubou nedbanlivosťou poruší povinnosť s odbornou starostlivosťou posudzovať bonitu spotrebiteľa. Na podporu uvádzanej odvolacej argumentácie odkázala aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove v sp. zn. 22CoCsp/8/2022 zo dňa 17.3.2022 – jeho závery uplatniteľné i v tejto

súdnej veci. Žalobca nepreukázal, že by jeho právny predchodca skúmal jej príjmy a hlavne jej výdavky, za týchto okolností podľa žalovanej právny predchodca žalobcu zjavne nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ, ale naopak, svoje povinnosti porušil, čím sú naplnené predpoklady hmotnoprávnej fikcie podľa § 11 ods. 2 prvá veta ZoSÚ, t.j. absentuje oprávnenie veriteľa vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, čo má za následok, že nemohlo dôjsť ani ku zosplateniu úveru.

13. Súd prvej inštancie vyslovil v bode 39. rozsudku záver, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov, čo znamená, že ona / odvolateľka má vrátiť len požičanú istinu 3.000,00 Eur zo zmluvy najneskôr 20.6.2027. Súdom vyslovená bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru však neznamená zmenu v trvaní úverovej zmluvy, napr., že by sa skrátilo jej trvanie podľa dohodnutých splátok. Platí, že má povinnosť vrátiť veriteľovi istinu 3.000 eur v 96 mesačných splátkach počnúc dňom 20.7.2019 a končiac dňom 20.6.2027. Z toho vyplýva, že bola povinná v rámci každej splátky zaplatiť pomernú časť istiny v sume 31,25 eur. Podľa zistenia súdu prvej inštancie do zosplatenia úveru 20.1.2020 zaplatila sumu 164,66 eur. Pri splátke istiny 31,25 eur potom zaplatila splátky splatné dňa 20.7.2019 - 31,25 eur, 20.8.2019 - 31,25 eur, 20.9.2019 - 31,25 eur, 20.10.2019 - 31,25 eur, 20.11.2019 - 31,25 eur, 20.12.2019 - 8,41 eur (časť splátky). Dostala sa tak do omeškania so splátkou splatnou 20.12.2019 z časti v sume 22,84 eur. Keďže veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru 20.1.2020 neboli splnené podmienky pre platné zosplatenie úveru ani podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a ani podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, z uvedeného dôvodu právny predchodca žalobcu v rozpore s ustanovením § 17 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ postúpil na žalobcu pohľadávku, ktorá nebola po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru (20.6.2027) a taktiež sa nejednalo ani o pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Postúpenie pohľadávky odkazom na Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 27.11.2020 bolo neplatné pre rozpor so zákonom v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, na strane žalobcu tak existuje nedostatok aktívnej vecnej legitímácie.

14. V súhrne všetkých argumentácií sa žalovaná domáha v odvolaní napadnutých výrokoch zmeny rozsudku, v rámci nej navrhuje žalobu zamietnuť alternatívne navrhuje zrušenie rozsudku s vrátením veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

15. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiada potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne a právne správne a zaviazat' žalovanú na náhradu trov odvolacieho konania. Podľa jeho názoru odvolacou argumentáciou o nedostatku jeho aktívnej vecnej legitímácie odvolateľka sa snaží vyhnúť sa plneniu svojho záväzku. Vyhlásenie okamžitej splatnosti pohľadávky úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanej doručené dňa 6.2.2020 a keďže žalovaná v poskytnutej 7 dňovej lehote od doručenia vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru dlžnú sumu nezaplatila, dostala sa do omeškania od 14.2.2020 voči právnomu predchodcovi žalobcu so zaplatením dlžnej sumy spolu s príslušenstvom. Žalobca tiež tvrdí, že jeho právny predchodca postupoval s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní bonity žalovanej, pred uzatvorením zmluvy riadne preveril jej príjmy a výdavky, čo preukazujú predložené relevantné dokumenty. Argumentácia právneho zástupcu žalovanej, že v jej osobe išlo o mladú 23 ročnú ženu u ktorej bolo so 100% istotou možné očakávať, že sa stane matkou nemá relevanciu ani v skutkovom stave a ani v zákone.

16. V ďalšom štádiu odvolacieho konania strany sporu už písomne nezareagovali.

17. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej iba „CSP“), po zistení že odvolanie v zákonom stanovenej lehote uplatnila na to oprávnená strana sporu, proti rozhodnutiu ktorému je odvolanie prípustné, odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379,380 CSP) procesným postupom podľa § 378 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku II. zmenil podľa 388 CSP tak, že žalobu v uvádzanej časti zamietol. Odvolaním nenapadnuté výroky I, III ostali nedotknuté.

18. V súdenom prípade je nepochybný spotrebiteľský charakter nároku vyplývajúci zo spotrebiteľského právneho vzťahu založeného medzi právnym predchodcom žalobcu (pôvodným veriteľom) a žalovanou uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere dňa 17.6.2019. Podľa skutkového vymedzenia žaloby, žalobca voči žalovanej si uplatňuje nezaplatený dlh spotrebiteľského úveru zosplatnený ešte jeho právnym predchodcom/pôvodným veriteľom, požaduje jednorazové zaplatenie zostatku dlhu z úverového vzťahu ako nadobúdateľ pohľadávky podľa zmluvy o postúpení pohľadávok od pôvodného veriteľa voči žalovanej vo výške vyčíslenej ku dňu zosplatnenia. Podstata sporu /spornosť namietaná žalovanou už v odpore proti platobnému rozkazu ale aj v priebehu konania, na ktorom zotrvala aj v odvolacom konaní spočívala podľa názoru odvolacieho súdu v primárnom posúdení otázky, či mal právo pôvodný veriteľ vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru, žalovaná totiž uvedené právo pôvodného veriteľa namietala, neuznala, argumentovala naplnením podmienok ust. § 11 ods. 2 Zák. č. 129/2010 Z.z. pre nesplnenie povinnosti pôvodným veriteľom uloženej mu podľa ust. § 7 ods. 1 označenej právnej normy (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy).

19. Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených zákonom (§ 7 ods. 1 a 2 Z.č. 129/2010 Z.z.).

20. Odvolací súd je názoru, že súd prvej inštancie hoc pri právnom posúdení rozoberanej spornej otázky vychádzal zo súvisiaceho ust. § 7 ods. 1 a 2 Z.č. 129/2010 Z.z. avšak nezohľadnil komplex – celú škálu individuálnych skutkových okolností vyplývajúcich z vykonaného dokazovania. Už ku dňu 17.6.2019 pôvodný veriteľ disponoval zistením z registra úverových dlžníkov o tom, že žalovaná bola úverovou dlžníčkou (úverového dlhu v nemalej výške) u viacerých existujúcich - „živých“ úverových vzťahov, za tejto situácie preskúmaniu bonity žalovanej pôvodný veriteľ pred uzavretím ďalšej úverovej zmluvy – predmetom ktorej sa stalo poskytnutie ďalšieho úveru vo výške 3 000 eur mal venovať náležitú pozornosť a dôslednosť. Pôvodný veriteľ hoc zisťoval príjmové pomery žalovanej, avšak pri zistenej výške jej mesačného príjmu u zamestnávateľa cca okolo 700 eur, pri už existujúcom úverovom dlhu dosahujúcom minimálne sumu vo výške 8.000 eur, postupoval nedôsledne, nepreveril požadovanou odbornou starostlivosťou všetky relevantné kritériá potrebné pre kvalifikované vyhodnotenie bonity klienta/jeho schopnosti úver splácať. Už samotná výška mesačného príjmu žalovanej zistená pôvodným veriteľom vzhľadom na už existujúcu jej úverovú záťaženosť a existujúce úverové splátky dlhu evokujú aj určitú mieru rizikovosti klienta, za tejto situácie potom zisťovanie veriteľom aj konkrétnych mesačných

výdajových položiek vynaložených žalovanou na bežné náklady života malo byť náležité. V tomto ohľade veriteľ postupoval iba formálne – o tomto jeho postupe svedčí v „Dotazníku“, uvádzaný iba všeobecný údaj – „výdaje na domácnosť bez uvedenia výšky konkrétnej mesačnej sumy nákladov – takýto postup pôvodného veriteľa v tomto súdenom prípade potom nemôže zodpovedať „požadovaným kritériám odbornej starostlivosti pri zisťovaní bonity klienta. Pôvodný veriteľ bol v procese posudzovania bonity klienta nedôsledný, pasíva klienta, výdaje žalovanou pravidelne vynaložené nezisťoval (v tomto konkrétnom prípade pri tak vysokej miery úverovej zaťažnosti žalovanej dôsledne zisťovať mal) čo vyústilo do záveru, že nekonal s odbornou starostlivosťou vyžadovanou od neho ako veriteľa podľa ustanovenia § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy). Na tento nedôsledný postup veriteľa dopadá sankcia vymedzená v ust. § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. tak, že veriteľ nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie dlhu spotrebiteľského úveru, následne z uvedeného dôvodu odvolací súd súhlasil s odvolacou argumentáciou žalovanej, že neboli splnené zákonné podmienky pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a ani podmienky ust. § § 524 až 526 Oz v spojení s ust. § 53 ods. 9 OZ pre platné postúpenie pohľadávky na aktuálneho žalobcu, ktorý z uvedeného dôvodu nie je aktívne vecne legitimovanou stranou v spore.

21. Iba okrajovo odvolací súd poznamenáva, že okresný súd konštatoval bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru (správny záver) z dôvodu určenia výšky úroku z úveru nad zákonný rámec - vyúsťujúci do záveru o absencii obligatórnej obsahovej náležitosti zmluvy (absencia dojednania výšky úroku z úveru), avšak predmetom zmluvy o postúpenej pohľadávke preukázateľne bola i tá časť pohľadávky na žalobcu (úrok z úveru) na ktorú časť by právny nárok nevznikol.

22. Keďže odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku II., rozhodoval podľa § 396 ods. 1, 2 v spojení s § 255 ods. 2 CSP o náhrade trov celého konania (prvoinštančné a odvolacie) i s aplikáciou ustanovenia § 256 ods. 1 CSP. Čiastočné späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie sumy 150 eur i s príslušenstvom odvolací súd hodnotil ako dôsledok procesného zavinenia na strane žalovanej – zároveň v danej časti ide o jej neúspech v spore konkrétne v rozsahu 5,21%, jej úspešnosť v spore tak zodpovedá 94,79%, jej čistý úspech je 89,58% (94,79% - 5,21%) a v rozsahu zodpovedajúcom tomuto čistému úspechu jej priznal odvolací súd voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Dodáva, že o výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.

23. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.

V Žiline, dňa 27. apríla 2023

JUDr. Amália Paulerová
predsedníčka senátu

JUDr. Róbert Urban
člen senátu
pre neprítomnosť (z dôvodu čerpania
rehabilitačnej dovolenky) nemohol
písomné vyhotovenie rozsudku v čase
jeho expedovania podpísať

JUDr. Erik Varga
člen senátu
pre neprítomnosť (z dôvodu čerpania
riadnej dovolenky) nemohol písomné
vyhotovenie rozsudku v čase jeho
expedovania podpísať.